KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.367/3
VAN 25 NOVEMBER 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 22 oktober 2008 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 2 december 2008, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende het algemeen welzijnswerk", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond [(1)], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een nieuwe regeling in te voeren inzake het algemeen welzijnswerk, die in de plaats komt van de regeling die thans is vervat in het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk.

"Algemeen welzijnswerk" wordt in het ontwerp als volgt gedefinieerd: "de psychosociale hulp- en dienstverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van gebeurtenissen in de persoonlijke levenssfeer, problemen ten gevolge van gebeurtenissen in een context van criminaliteit of problemen van meervoudige kwetsbaarheid ten gevolge van een proces van sociale uitsluiting. Het algemeen welzijnswerk wordt gerealiseerd door centra voor teleonthaal en centra voor algemeen welzijnswerk of in het kader van projecten" (artikel 2, 1/).

In hoofdstuk II van het ontwerp worden de "missie" en de doelstellingen van het algemeen welzijnswerk omschreven (artikelen 3 en 4), en worden de taken bepaald van de centra voor teleonthaal en van de centra voor algemeen welzijnswerk, waarbij aan de Vlaamse Regering een aantal delegaties worden verleend (artikelen 5 tot 7). Voorts worden de werkingsprincipes bepaald, waaronder de principes dat het algemeen welzijnswerk voor iedereen, zonder enige discriminatie, toegankelijk is, dat de ideologische, de filosofische of de godsdienstige overtuiging van de gebruikers moet worden geëerbiedigd, dat een plicht tot geheimhouding als bedoeld bij artikel 458 van het Strafwetboek geldt en dat de centra en andere actoren die hulp aanbieden,

---

(1) Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

persoonsgegevens verwerken en onder elkaar uitwisselen voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken die worden geregeld bij of krachtens het ontworpen decreet (artikelen 8 tot 17).

Hoofdstuk III van het ontwerp betreft de erkenning, de subsidiëring, de programmatie en de registratie. Het is de Vlaamse Regering die de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk erkent. De bepalingen van hoofdstuk II gelden als erkennings- en subsidievoorwaarden (artikel 18, § 1). De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de wijze te bepalen waarop de centra opgericht moeten zijn om erkend te kunnen worden, evenals om het werkgebied, de programmatie en de beleidsplanning van de centra te bepalen. Zij kan tevens aanvullende erkenningsvoorwaarden vastleggen en regelt de erkenningsprocedure (artikel 18, § 2). De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de vaststelling en de toekenning van de subsidie-enveloppen, kan aanvullende subsidievoorwaarden vastleggen en bepaalt de procedure voor de toekenning van de subsidie-enveloppen (artikel 18, § 3). Voor de centra die zijn gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan de Vlaamse Regering specifieke regels vaststellen voor de programmatie, het werkgebied, de erkenning en de subsidiëring (artikel 18, § 4). De centra moeten gecodeerde persoonsgegevens en gegevens over de hulp- en dienstverlening bezorgen aan de Vlaamse overheid; de Vlaamse Regering bepaalt hiertoe de nadere regels (artikel 19).

Hoofdstuk IV van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om subsidies te verlenen aan projecten en aan één of meer organisaties die ondersteunende of dienstverlenende taken verrichten voor de centra. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden daartoe (artikel 20).

Hoofdstuk V van het ontwerp betreft het toezicht. De Vlaamse Regering organiseert het toezicht op de centra die erkend zijn of die een erkenning hebben aangevraagd en bepaalt de regels voor de wijziging of de intrekking van de erkenning en voor de vermindering of de terugvordering van de subsidie-enveloppen als de erkennings- of subsidievoorwaarden niet worden nageleefd (artikel 21).

Hoofdstuk VI van het ontwerp bevat een wijzigingsbepaling (niet, zoals in het opschrift van dat hoofdstuk, "wijzigingsbepalingen").

Hoofdstuk VII van het ontwerp bevat de slotbepalingen. Het decreet van 19 december 1997 wordt opgeheven (artikel 23) en de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om overgangsmaatregelen te bepalen (artikel 24) en om de datum van inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, vast te stellen (artikel 25).

BEVOEGDHEID

3. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens betreffen. Het gaat om bepalingen inzake de verplichting voor de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk en andere actoren om persoonsgegevens te verwerken en onder elkaar uit te wisselen voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken die worden geregeld bij of krachtens het ontworpen decreet (artikel 10 en deels artikel 11), en om de verplichte deelname voor de centra aan een registratie, waarbij de centra gecodeerde persoonsgegevens [(2)] en gegevens over de hulp- en dienstverlening bezorgen aan de Vlaamse overheid (artikel 19). De betrokken persoonsgegevens kunnen gevoelige persoonsgegevens zijn als bedoeld bij artikel 6 van de wet van 8 december 1992, persoonsgegevens die de gezondheid betreffen als bedoeld bij artikel 7 van dezelfde wet en gerechtelijke persoonsgegevens als bedoeld bij artikel 8 van dezelfde wet.

Deze bepalingen houden een beperking in van het recht op eerbiediging van het privé-leven, dat onder meer is gewaarborgd bij artikel 22 van de Grondwet. Krachtens artikel 22, eerste lid, van de Grondwet heeft ieder recht op eerbiediging van zijn privé-leven behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bij de "wet" bepaald. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof over dit artikel [(3)] blijkt dat de federale wetgever bevoegd is voor de algemene regels inzake de beperking van het recht op eerbiediging van het privé-leven en dat de decreetgever op dit vlak, in een

---

(2) Gecodeerde persoonsgegevens zijn ook persoonsgegevens in de zin van artikel 1 van de wet van 8 december 1992.

(3) Grondwettelijk Hof, nr. 50/2003, 30 april 2003, B.8.10 en Grondwettelijk Hof, nr. 51/2003, 30 april 2003, B.4.12.

aangelegenheid die tot zijn bevoegdheid behoort, specifieke regelingen kan uitwerken, rekening houdend met de door de federale wetgever vastgestelde regels [(4)].

Uit wat voorafgaat volgt te dezen dat de decreetgever, op grond van de materiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de bijstand aan personen en inzake het gezondheidsbeleid, bijzondere bepalingen met betrekking tot de in de artikelen 10, 11 en 19 van het ontwerp bedoelde gegevens kan aannemen, maar dat hij daarbij gebonden is door de algemene bepalingen van de wet van 8 december 1992. De bepalingen van die wet zijn overigens rechtstreeks van toepassing op de in het ontwerp geregelde verwerking van persoonsgegevens, wat niet belet dat de decreetgever ze zou kunnen vervangen door concreter geformuleerde regels of door strengere regels [(5)].

Met dit alles zal rekening moeten worden gehouden bij de uitvoering van de zo-even genoemde artikelen van het ontwerp.

Er weze opgemerkt dat de bepaling op grond waarvan persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, worden verwerkt onder toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg (artikel 10, eerste lid, laatste volzin, van het ontwerp), een regel herneemt die is vervat in artikel 7, § 4, van de wet van 8 december 1992, waar evenwel is voorzien in uitzonderingen ("behoudens schriftelijke toestemming van de betrokkene of wanneer de verwerking noodzakelijk is voor het voorkomen van een dringend gevaar of voor de beteugeling van een bepaalde strafrechtelijke inbreuk"). Indien het de bedoeling is een strengere regel te stellen, kan de bepaling behouden blijven. Indien het enkel de bedoeling is de regel uit de wet van 8 december 1992 te parafraseren, dient artikel 10, eerste lid, laatste volzin, van het ontwerp te worden weggelaten.

Overigens wordt ook bij artikel 6, § 2, eerste lid, j), van de wet van 8 december 1992 (de gemachtigde verklaarde dat men onder meer op die bepaling een beroep wil doen) voorgeschreven dat de erin bedoelde gevoelige gegevens worden verwerkt onder het toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg. Door in

---

(4) Zie voor een toepassing inzake het gezondheidsinformatiesysteem, advies 37.288/3 van 15 juli 2004 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem (*Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-2006, nr. 531/1, p. 153 e.v.).

(5) *ibid*, p. 164.

het ontwerp enkel met betrekking tot de gegevens als bedoeld bij artikel 7 van de wet van 8 december 1992 te bepalen dat de verwerking gebeurt onder de verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, ontstaat de indruk dat men wat de gevoelige gegevens betreft, wil afwijken van de wet, waartoe de decreetgever in beginsel niet bevoegd is aangezien het om een minder strenge regel zou gaan.

4. Luidens artikel 21, tweede lid, van het ontwerp bepaalt de Vlaamse Regering onder andere de regels betreffende de vermindering of de terugvordering van subsidie-enveloppen als de centra de erkennings- of subsidievoorwaarden niet naleven.

Uit - het nog steeds ten aanzien van de gemeenschappen en de gewesten geldende [(6)] - artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten en uit de parlementaire voorbereiding van die wet kan worden afgeleid dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader (...) in deze materies specifieke regels te bepalen" [(7)], die evenwel geen afbreuk mogen doen aan de bestaande algemene regels, thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de wetten op rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

---

(6) Tot de inwerkingtreding van de wet die de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies, bedoeld in artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. De inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, is voor de Vlaamse Gemeenschap uitgesteld tot 1 januari 2010 (zie het koninklijk besluit van 7 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

(7) Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-1989, nr. 635/1, p. 37).

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die [door de federale wetgever vastgestelde] regels [eigenlijk] alleen maar strenger [kunnen] maken [en er] niet [kunnen van] afwijken" [(8)].

Uit wat voorafgaat volgt dat de Vlaamse Regering, behoudens wanneer toepassing zou kunnen worden gemaakt van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen [(9)], enkel kan worden gemachtigd om - nader te omschrijven - strengere regels inzake de terugvordering, de schorsing of de stopzetting van subsidies uit te vaardigen dan deze die vervat zijn in de artikelen 55 tot 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

VORMVEREISTEN

5. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen betreffende de verzameling en de verwerking van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (zie opmerking 3).

Het verdient aanbeveling hieromtrent het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992.

Mochten ten gevolge van dat advies wijzigingen aan het ontwerp worden aangebracht, dienen die wijzigingen nog wel om advies aan de Raad van State, afdeling wetgeving, te worden voorgelegd.

---

(8) *Parl. St.*, Kamer, 1988-1989, nr. 635/18, p. 543.

(9) Zie o.m. advies 35.954/3 van 28 oktober 2003 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 2 april 2004 houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties, kunstenaars, organisaties voor kunsteducatie en organisaties voor sociaal-artistieke werking, internationale initiatieven, publicaties en steunpunten (*Parl. St.*, Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2019/1, p. 84-85).

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Zoals reeds is opgemerkt, hebben sommige bepalingen van het ontwerp betrekking op de verwerking van persoonsgegevens.

Het recht op eerbiediging van het privé-leven wordt gewaarborgd, niet enkel bij artikel 22 van de Grondwet, maar ook bij onder meer artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 17 van het Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten. Op grond van die bepalingen heeft eenieder onder meer recht op bescherming tegen inmengingen in het recht op eerbiediging van het privé-leven ten gevolge van de verwerking van persoonsgegevens [(10)]. De verwerking van persoonsgegevens maakt bovendien het voorwerp uit van specifieke regelingen, met name het Europees Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, ondertekend te Straatsburg op 28 januari 1981, en de wet van 8 december 1992, die ook van toepassing is op de gemeenschappen, onverminderd hun bevoegdheid om terzake strengere specifieke regels uit te vaardigen (zie opmerking 3). Ook met richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens moet rekening worden gehouden.

Aangezien de wet van 8 december 1992 de concretisering inhoudt van de zo-even genoemde internationaal- en supranationaalrechtelijke normen, dient het ontwerp in de eerste plaats te worden getoetst aan deze wet.

6.1 Te dien aanzien dient er onder meer aan te worden herinnerd dat de betrokken persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden dienen te worden verkregen en niet mogen worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden (artikel 4, § 1, 2/, van de wet van 8 december 1992). Gelet hierop dienen in ieder geval de doelstellingen van de verzameling en de verwerking van de betrokken persoonsgegevens te worden

---

(10) Zie aldus, o.m., EHRM, 16 februari 2000, Amann t/ Zwitserland, nr. 27.789/95, ECHR, 2000-II, § 65; EHRM, 4 mei 2000, Rotaru t/ Roemenië, nr. 28.341/95, ECHR, 2000-V, § 43.

omschreven. In het licht van die omschrijving zal dienen te worden nagegaan of de inzameling van die persoonsgegevens terzake dienend en niet overmatig is (artikel 4, § 1, 3/, van die wet), waarbij rekening zal dienen te worden gehouden met het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

In casu is de omschrijving van de doelstelling in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp, te algemeen ("voor de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, geregeld bij of krachtens dit decreet"), wat dient te worden verholpen.

6.2 Wat de toelaatbaarheid van de verwerking betreft, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

> "Wat de positionering van de gegevensverwerking in het raam van het voorontwerp van decreet algemeen welzijnswerk ten aanzien van de situaties, vermeld in de artikelen 5 tot en met 8 van de wet van 8 december 1992 betreft, kan ik het volgende meedelen:
>
> - wat de gevallen betreft, waarin persoonsgegevens mogen worden verwerkt, verwijzen we naar artikel 5, a) en c):
>
> «a) wanneer de betrokkene daarvoor zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
> c) wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking is onderworpen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;»
>
> Uit de toelichting bij artikel 10 van het voorontwerp van decreet blijkt dat het de bedoeling is om de registratie, de verwerking en uitwisseling van persoonsgegevens zoveel mogelijk te laten gebeuren met de geïnformeerde instemming van de betrokken gebruikers. Omdat deze werkwijze niet in alle gevallen mogelijk zal zijn en omdat het nodig is dat hulpverleners als vermeld in het voorontwerp van decreet bepaalde gegevens betreffende een gebruiker verwerken en sommige van die gegevens onder elkaar uitwisselen met het oog op het verstrekken van kwaliteitsvolle hulpverlening op maat van de gebruikers en met het oog op de continuïteit van die hulpverlening aan de gebruikers, wordt de verplichting tot gegevensverwerking en gegevensuitwisseling decretaal opgelegd.
>
> - voor de toelaatbaarheid van de verwerking van «gevoelige persoonsgegevens» (d.w.z. waaruit de raciale of etnische afkomst, de politieke opvattingen, de godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, ... blijken) verwijzen we naar de gevallen, vermeld in artikel 6, § 2, a), f), j) en l):
>
> «a) wanneer de betrokkene schriftelijk heeft toegestemd in een dergelijke verwerking met dien verstande dat deze toestemming te allen tijde door de betrokkene kan worden ingetrokken; (...);

f) wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte;
j) wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de doeleinden van preventieve geneeskunde of medische diagnose, het verstrekken van zorg of behandelingen aan de betrokkene of een verwant, of het beheer van gezondheidsdiensten handelend in het belang van de betrokkene en de gegevens worden verwerkt onder het toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg;
l) wanneer de verwerking van de persoonsgegevens bedoeld in § 1 om een andere belangrijke reden van publiek belang door een wet, een decreet of een ordonnantie wordt toegelaten.»

Wat a) betreft: zie de toelichting bij artikel 10;

Wat l) betreft: gegevensverwerking is nodig met het oog op het verlenen van kwalitatieve hulpverlening door de actoren in het raam van het algemeen welzijnswerk. Vandaar dat dit ook decretaal wordt opgelegd. Niet in alle omstandigheden zal immers de instemming van de betrokken gebruiker kunnen worden verkregen;

Wat f) betreft: het algemeen welzijnswerk helpt de gebruikers hun persoonlijke en sociale rechten uit te oefenen (zie artikel 3 van het voorontwerp van decreet);

Wat j) betreft: in het algemeen welzijnswerk wordt ook psychosociale begeleiding aangeboden waaronder ook therapie (zie artikel 7, § 4, van het voorontwerp van decreet en de toelichting bij dat artikel).

- voor de toelaatbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, verwijzen we naar de gevallen, vermeld in artikel 7, § 2, a), e), i) en j):

«a) wanneer de betrokkene schriftelijk heeft toegestemd in een dergelijke verwerking met dien verstande dat deze toestemming te allen tijde door de betrokkene kan worden ingetrokken; (...);
e) wanneer de verwerking om redenen van zwaarwegend algemeen belang verplicht wordt door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;
i) wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte;
j) wanneer de verwerking noodzakelijk is voor doeleinden van preventieve geneeskunde of medische diagnose, het verstrekken van zorg of behandelingen aan de betrokkene of een verwant, of het beheer van de gezondheidsdiensten handelend in het belang van de betrokkene en de gegevens worden verwerkt onder het toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg;»

Wat a) betreft: zie de toelichting bij artikel 10;

Wat e) betreft: gegevensverwerking is nodig met het oog op het verlenen van kwalitatieve hulpverlening, waaronder ook psychosociale begeleiding, door de actoren in het raam van het algemeen welzijnswerk. Vandaar dat dit ook decretaal wordt opgelegd. Niet in alle omstandigheden zal immers de instemming van de betrokken gebruiker kunnen worden verkregen;

Wat i) betreft: het algemeen welzijnswerk helpt de gebruikers hun persoonlijke en sociale rechten uit te oefenen (zie artikel 3 van het voorontwerp van decreet);

Wat j) betreft: in het algemeen welzijnswerk wordt ook psychosociale begeleiding aangeboden waaronder ook therapie (zie artikel 7, § 4, van het voorontwerp van decreet en de toelichting bij dat artikel).

- voor de toelaatbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens inzake geschillen voorgelegd aan hoven en rechtbanken alsook aan administratieve gerechten, inzake verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven, of inzake administratieve sancties of veiligheidsmaatregelen, verwijzen we naar artikel 8, §2, a) en b):

«a) onder toezicht van een openbare overheid of van een ministeriële ambtenaar in de zin van het Gerechtelijk Wetboek, indien de verwerking noodzakelijk is voor de uitoefening van hun taken;
b) door andere personen, indien de verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van doeleinden die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn vastgesteld;»

Zie de toelichting bij artikel 10. Het algemeen welzijnswerk richt zich ook tot personen van wie de welzijnskansen worden verminderd in een context van criminaliteit. De centra voor algemeen welzijnswerk verlenen ook hulp aan daders en slachtoffers van misdrijven (zie o.m. het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik). Daarnaast organiseren ze ook neutrale bezoekruimten voor personen die in een echtscheiding betrokken zijn. Vandaar dat de verwerking van gegevens betreffende geschillen en betreffende vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven nodig is. Aangezien de erkende centra voor algemeen werk onder toezicht staan van de Vlaamse overheid, gebeurt ook die gegevensverwerking onder dat toezicht."

7. Doordat pas in artikel 18 van het ontwerp wordt bepaald dat de bepalingen van hoofdstuk II gelden als erkennings- en subsidievoorwaarden, en doordat er in de bepalingen van dat hoofdstuk zelf nergens wordt gesteld dat ze enkel van toepassing zijn op de erkende centra, en de definitie van "algemeen welzijnswerk" algemeen is geformuleerd, kan de indruk ontstaan dat in het genoemde hoofdstuk voorwaarden worden gesteld met betrekking tot elke uitoefening van activiteiten die onder die definitie vallen. Volgens de gemachtigde is dit niet de bedoeling, en zijn de bepalingen van hoofdstuk II van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, enkel van toepassing op centra die erkenning en subsidiëring beogen in het kader van dit decreet.

Dit wordt best verduidelijkt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 5

8. Het is onduidelijk welke de draagwijdte is van de bij artikel 5, tweede lid, van het ontwerp bedoelde opdracht aan de Vlaamse Regering om de "nadere regels" te bepalen "voor" de taken van de centra voor teleonthaal. Ofwel omvat die opdracht aan de Regering niets meer dan wat reeds vervat is in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In dat geval is die opdracht overbodig en kan artikel 5, tweede lid, uit het ontwerp worden weggelaten. Ofwel reikt de aan de Vlaamse Regering verleende opdracht verder dan wat in de algemene uitvoeringsbevoegdheid is vervat, in welk geval die opdracht nader dient te worden gepreciseerd.

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van artikel 11 van het ontwerp.

Artikel 7

9. Er dient in artikel 7, §§ 3, tweede lid, en 4, derde lid, van het ontwerp te worden verduidelijkt welke de draagwijdte is van de delegatie aan de Vlaamse Regering om de nadere regels voor de "vormen" te bepalen van het onthaal of de psychosociale begeleiding waarvan in die bepalingen gewag wordt gemaakt.

Artikel 9

10. Krachtens artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kunnen de decreetgevers binnen de grenzen van hun bevoegdheden de niet-naleving van de bepalingen die zij uitvaardigen strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen. Die bevoegdheid kan evenwel niet worden uitgeoefend bij wijze van verwijzing naar federale strafbepalingen, maar dient in een autonome, decretale strafbepaling te worden vervat. In artikel 9 kan dan ook niet worden verwezen naar artikel 458 van het Strafwetboek. De stellers van het ontwerp dienen overigens na te gaan

of een eigen strafbaarstelling een meerwaarde biedt ten aanzien van artikel 458 van het Strafwetboek, dat een algemene draagwijdte heeft.

11. De vraag rijst waarom in artikel 9 enkel gewag wordt gemaakt van discriminatie op grond van ideologische, filosofische en godsdienstige overtuiging, en niet van andere criteria op grond waarvan kan worden gediscrimineerd.

Artikel 10

12. Gelet op het legaliteitsbeginsel, vervat in artikel 22 van de Grondwet, dat het recht op privé-leven waarborgt, is de omschrijving "andere actoren" in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp te vaag. De gemachtigde verschafte terzake de volgende toelichting:

> "Met andere actoren worden bedoeld voorzieningen die ook verantwoorde hulp- en dienstverlening aanbieden aan dezelfde cliënt zoals bvb. OCMW's, centra geestelijke gezondheidszorg, vertrouwencentra kindermishandeling, psychosociale diensten van gevangenissen, mutualiteiten, huisartsen, ...
>
> De bedoelde gegevensuitwisseling heeft te doel een hoogwaardige, doeltreffende en efficiënte hulp- en dienstverlening te bieden in de geest van de missie en doelstellingen van het decreet. Als eerstelijnvoorzieningen dienen de centra algemeen welzijnswerk daartoe voortdurend samen te werken en informatie uit te wisselen met andere bij de probleemoplossing betrokken actoren."

Zulks dient in artikel 10 te worden verduidelijkt. Bovendien zou de gegevensuitwisseling tussen de centra voor teleonthaal en algemeen welzijnswerk en de bedoelde "andere actoren" nader in het ontwerp zelf moeten worden geregeld [(11)].

Artikel 20

13. De decreetgever dient te beoordelen of de bij artikel 20 aan de Vlaamse Regering verleende delegatie om de voorwaarden te bepalen van de erin bedoelde subsidies, niet aan nadere criteria dient te worden verbonden.

---

(11) Vgl. met het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem.

Artikel 21

14. Indien het de bedoeling is om bepaalde bevoegdheden te verlenen aan de toezichthoudende ambtenaren, zoals een recht van toegang ter plaatse of het recht van inzage in bepaalde gegevens of documenten, en om daarbij verplichtingen op te leggen aan de gecontroleerde centra, dienen deze elementen bij decreet te worden bepaald.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS J. SMETS